

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce je zaměřena na problematiku aloimunizace matky v těhotenství a zabývá se její prevencí, diagnostikou a managementem. V České republice by se tato komplikace bez zahájení patřičné léčby vyskytla přibližně u 2000 žen ročně. Těhotná je ohrožena v případě, že je Rh(D) negativní a plod zdědí Rh(D) pozitivitu po otci. Rozvoji aloimunizace lze zabránit včasným preventivním podáním anti-D globulinu. I přes systematicky organizovaný systém profylaxe dochází dnes stále u malého počtu těhotných k imunizaci. Plody jsou ohroženy rozvojem anémie v děloze a po porodu potom rozvojem hyperbilirubinémie. U nejtěžších případů intrauterinní anemizace plodu je řešením intraumbilikální transfuze erytrocytů.

Cílem práce bylo retrospektivně posoudit výsledky léčby pomocí intraumbilikální transfuze v Centru fetální medicíny. Kvantitativní část výzkumu je doplněna o 2 modelové kazuistiky hydropsu plodů.

Kvantitativní část výzkumu analyzuje výsledky všech IUT provedených v od roku 1991 do roku 2021 v Centru fetální medicíny gynekologicko-porodnické kliniky VFN a 1. LF UK v Praze. Pomocí tabulek a grafů byly následně data analyzována a podrobně popsána.

Z výzkumné části této práce vyplynulo, že léčba plodů pomocí IUT je velmi úspěšná a zvyšuje šanci plodů na příznivou poporodní adaptaci. Z výsledků této práce také můžeme říct, že provedení IUT ať už jednorázově nebo opakovaně je pro anemický až hydropický plod vždy přínosné. Rizika vyplývající z provedení výkonu mají vždy lepší prognózu, než kdyby těhotenství pokračovalo bez léčby.

Klíčová slova: Rh aloimunizace, těhotenství, antigen, protilátka, intrauterinní transfuze, anémie, hydrops, hemolytické onemocnění plodu a novorozence